Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (peti senat)

z dne 6. novembra 2014*

„Znamka Skupnosti — Prijava figurativne znamke Skupnosti, ki prikazuje valovito črto — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Neobstoj z uporabo pridobljenega razlikovalnega učinka — Člen 7(3) Uredbe št. 207/2009 — Člen 76 Uredbe št. 207/2009 — Člen 75 Uredbe št. 207/2009“

V zadevi T-53/13,

Vans, Inc., s sedežem v Cypressu, Kalifornija (Združene države), ki jo zastopa M. Hirsch, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopa Ó. Mondéjar Ortuño, zastopnik,

tožena stranka,

zaradi tožbe zoper odločbo petega odbora za pritožbe UUNT z dne 14. novembra 2012 (zadeva R 860/2012-5), ki se nanaša na zahtevo za registracijo figurativnega znaka, ki prikazuje valovito črto, kot znamke Skupnosti,

SPLOŠNO SODIŠČE (peti senat),

v sestavi A. Dittrich, predsednik, J. Schwarcz, sodnik, in V. Tomljenović (poročevalka), sodnica,

sodni tajnik: E. Coulon,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 31. januarja 2013,

ob upoštevanju odgovora UUNT na tožbo, predloženega tajništvu Splošnega sodišča 7. maja 2013,

ker v roku enega meseca od obvestila o končanem pisnem postopku stranke niso vložile predloga za razpis obravnave in je Splošno sodišče na podlagi poročila sodnika poročevalca in v skladu s členom 135a Poslovnika Splošnega sodišča odločilo, da ne bo opravilo ustnega postopka,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo[1] […]

Predlogi strank

7 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— izpodbijano odločbo v celoti razveljavi in zadevo vrne v odločanje odboru za pritožbe;

— UUNT naloži plačilo stroškov.

8 UUNT Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— tožbo zavrne;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo […]

Prvi tožbeni razlog: med drugim kršitev člena 76(1) Uredbe št. 207/2009 […]

12 Spomniti je treba, da morajo preizkuševalci in odbori za pritožbe UUNT, kot je razvidno iz sodne prakse, v skladu s členom 76(1) Uredbe št. 207/2009 UUNT dejansko stanje ugotoviti po uradni dolžnosti. Tako lahko pristojni organi UUNT svoje odločbe utemeljijo na podlagi dejstev, ki jih prijavitelj ni navedel (sodba z dne 23. januarja 2014, Novartis/UUNT (CARE TO CARE), T-68/13, EU:T:2014:29, točka 22; glej v tem smislu tudi sodbo z dne 22. junija 2006, Storck/UUNT, C-25/05 P, ZOdl., EU:C:2006:422, točke 50, 51 in 54). Poleg tega je iz ustaljene sodne prakse razvidno, da UUNT, če zavrne upoštevanje trditev ali dokazov, ki jih tožeča stranka pravočasno predloži, krši člen 76 Uredbe št. 207/2009 (glej v tem smislu sodbi z dne 9. novembra 2005, Focus Magazin Verlag/UUNT – ECI Telecom (Hi-FOCuS), T-275/03, ZOdl., EU:T:2005:385, točka 43, in z dne 10. julija 2006, La Baronia de Turis/UUNT – Baron Philippe de Rothschild (LA BARONNIE), T-323/03, ZOdl., EU:T:2006:197, točka 68).

13 Tožeča stranka v obravnavanem primeru s svojimi trditvami v bistvu navaja dva očitka, ki se nanašata na, prvič, neobstoj ustreznega preizkusa dokazov, navedenih v točki 10 zgoraj, in drugič, nezadostno obrazložitev.

14 Prvič, glede prvega očitka, ki se nanaša na neobstoj ustreznega preizkusa dokazov, navedenih v točki 10 zgoraj, je treba poudariti, da iz izpodbijane odločbe nikakor ni razvidno, da je odbor za pritožbe zavrnil upoštevanje katere koli trditve ali dokaza, ki ga je predložila tožeča stranka.

15 Drugič, glede dokumentov, ki jih je tožeča stranka predložila v prilogah 5 in 6 k stališčem z dne 27. januarja 2012, je treba poudariti, da je iz točk od 14 do 16 izpodbijane odločbe razvidno, da jih je odbor za pritožbe obravnaval in zavrnil. Natančneje, iz točke 16 izpodbijane odločbe je razvidno, da je odbor za pritožbe povzel merila, določena v sodni praksi (glej točko 84 spodaj), in jih uporabil v zvezi z registracijami Skupnosti, ki jih je vložila tožeča stranka in ki jih je na podlagi teh meril zavrnil, pri čemer ni bil zavezan s prejšnjimi ali napačnimi odločbami UUNT. Odbor za pritožbe je po tej analizi z namenom dodatne pojasnitve, kot je razvidno iz uporabe izraza „poleg tega“, napačno navedel, da bi bilo navedene registracije mogoče utemeljiti na podlagi člena 7(3) Uredbe št. 207/2009.

1 — Navedene so le točke zadevne sodbe, za katere Splošno sodišče meni, da je njihova objava koristna.

16 Res je sicer, da je odbor za pritožbe pri analizi teh dokumentov storil napako s tem, da je v točki 16 izpodbijane odločbe navedel, da bi bilo mogoče registracije Skupnosti utemeljiti z uporabo pridobljenega razlikovalnega učinka v smislu člena 7(3) Uredbe št. 207/2009. Vendar ta napaka, ki se med drugim nanaša na trditev v okviru dodatne pojasnitve, ki je bila navedena pri obravnavi dokumentov, ki jih je predložila tožeča stranka, ne more pomeniti kršitve člena 76 Uredbe št. 207/2009, ampak napačno uporabo materialnega prava, katere posledice so obravnavane v nadaljevanju v točkah od 84 do 88.

17 Površna obravnava dokazov, kot jo tožeča stranka v obravnavanem primeru očita odboru za pritožbe, tudi če je resnična, namreč ne more pomeniti kršitve postopkovnih določb člena 76 Uredbe št. 207/2009. Če gre za tak primer, lahko napačna presoja dokazov, ki jih predloži stranka, pomeni kršitev materialnih določb, ki se uporabijo v obravnavanem primeru.

18 Tretjič, glede priloge 10 k pritožbi, vloženi pri odboru za pritožbe, je treba poudariti, da ta dokument med drugim vsebuje navedbe v zvezi z obsegom prodaje, ki jo je tožeča stranka opravila v letih 2010 in 2011 v nekaterih državah članicah, torej v državah Beneluksa, Češki republiki, Danski in Švedski, ki sta del Skandinavije, Nemčiji, Grčiji, Španiji, Franciji, Italiji, na Poljskem in v Združenem kraljestvu. Vsebuje tudi napoved prodaje v teh državah članicah za leto 2012. Namen tega dokumenta je torej dopolniti vsebino izjave, ki jo je direktor za promocijo in organizacijo dogodkov tožeče stranke dal pod prisego pred preizkuševalcem in ki zajema, kot je odbor za pritožbe navedel v točki 23 izpodbijane odločbe, pri čemer je povzel direktorjeve ugotovitve, številke v zvezi z obsegom prodaje, ki niso navedene za posamične države, ki ne navajajo skupnega obsega za Unijo in ki niso podprte z drugimi dokumenti, kot so računi.

19 Iz izpodbijane odločbe je razvidno, da se odbor za pritožbe, kot je navedla tožeča stranka, glede navedenega dokumenta ni izrekel. Ta dokument namreč ni omenjen v točki 21 izpodbijane odločbe med dodatnimi dokumenti, ki jih je tožeča stranka predložila odboru za pritožbe, pri čemer ga odbor za pritožbe tudi ni omenil v okviru presoje dokazov, ki jih je predložila tožeča stranka.

20 Vendar je treba poudariti, da okoliščina, da odbor za pritožbe ni povzel vseh trditev in dokazov stranke oziroma ni odgovoril na vsako od teh trditev in dokazov, tej stranki ne omogoča, da bi sklepala, da je odbor za pritožbe zavrnil njihovo upoštevanje (sodba z dne 9. decembra 2010, Tresplain Investments/UUNT – Hoo Hing (Golden Elephant Brand), T-303/08, ZOdl., EU:T:2010:505, točka 46).

21 V obravnavanem primeru iz izpodbijane odločbe nikakor ni razvidno, da je odbor za pritožbe zavrnil upoštevanje dokumenta, navedenega v prilogi 10 k pritožbi, vloženi pri njem. Odbor za pritožbe med drugim tožeči stranki ni očital, da tega dokumenta ni predložila pravočasno, in ga ni zavrgel kot nedopustnega. Mogoče je, da je odbor za pritožbe spregledal, da je priloga 10 k pritožbi, ki jo obravnava, vsebovala navedbe glede obsega prodaje tožeče stranke v nekaterih državah članicah.

22 Vendar zgolj to dejstvo ne zadošča za ugotovitev kršitve postopkovne določbe člena 76 Uredbe št. 207/2009. To dejstvo pomeni napačno presojo dokazov, ki jih je predložila tožeča stranka, ki lahko v skrajnem primeru pomeni kršitev materialne določbe. Morebitne posledice navedene napačne presoje bodo obravnavane v okviru presoje tožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev člena 7(3) Uredbe št. 207/2009 (glej točko 107 spodaj).

23 Četrtič, glede dokaza, ki naj bi bil pridobljen od neodvisnih virov, iz priloge 2 k stališčem z dne 27. januarja 2012 je treba poudariti, da gre za stran modne revije *Elle*. Na njej je fotografija modela, ki ima obut par čevljev, ki jih je izdelala tožeča stranka, z znakom, katerega registracija se zahteva.

24 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da gre v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, čeprav ne gre za oglas, za promocijsko gradivo, ki se nanaša nanjo in ki je objavljeno v modni reviji, v kateri lahko tožeča stranka javnosti predstavlja svoje proizvode. Odboru za pritožbe ni mogoče očitati, da tega dokumenta ni upošteval, saj je v točkah 26 in 27 izpodbijane odločbe obravnaval vse reklamno gradivo. Odbor za pritožbe torej ni kršil postopkovne določbe člena 76 Uredbe št. 207/2009.

25 Tudi če je treba ta dokument, kot trdi tožeča stranka, obravnavati kot dokaz, pridobljen od neodvisnega vira, je treba vsekakor poudariti, da tako kot v zvezi s prilogo 10 k pritožbi, vloženi pri odboru za pritožbe, iz izpodbijane odločbe nikakor ni razvidno, da je odbor za pritožbe zavrnil njegovo upoštevanje. Odbor za pritožbe tako tožeči stranki ni očital, da dokaza ni predložila pravočasno, in dokaza ni zavrgel kot nedopustnega. Tudi ob predpostavki, da je odbor za pritožbe dokaz spregledal, zgolj to dejstvo, kot je navedeno v točki 22 zgoraj, ne zadošča za ugotovitev kršitve postopkovne določbe 76 Uredbe št. 207/2009. To dejstvo bi lahko pomenilo napačno presojo dokazov, ki jih je predložila tožeča stranka, katerih morebitne posledice bodo obravnavane v okviru presoje tožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev člena 7(3) Uredbe št. 207/2009 (glej točko 107 spodaj).

26 Zato je treba ugotoviti, da tožeča stranka odboru za pritožbe ne more očitati, da je kršil postopkovno določbo člena 76 Uredbe št. 207/2009. Trditve tožeče stranke v zvezi s tem je treba torej zavrniti.

[…]

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (peti senat)

razsodilo:

1. **Tožba se zavrne.**

2. **Vans, Inc., se naloži plačilo stroškov.**

Dittrich Schwarcz Tomljenović

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 6. november 2014.

Podpisi